

§ 27.

Chování se cestáře.

Cestař má vždy mimo službu i ve službě počínati si slušně a klidně, k cestujícím má se chovati zdvořile a poskytnouti v případě nehody nutnou pomoc bezplatně.

V případě, že by cestař se spolčoval s podnikateli, dodavateli šterku, nájemci neb nádenníky aneb od nich přijímal nějaké dary, má býti propuštěn.

§ 28.

Dovolená.

Předseda silničního výboru může udělit cestářům, v případě že tito prokáží toho potřebu a že poměry služby to dovolují, dovolenou.

O dovolenou musejí žádati cestáři prostřednictvím cestmistra.

§ 29.

Provinění a tresty.

Provinění zove se každé jednání, kterým cestař poslušnost svým představeným odepře, všeobecné předpisy a zvláštní rozkazy svých představených buď úmyslně neb z nedbalosti poruší.

Cestař proviní se zejména:

Když jde příliš pozdě do práce aneb předčasně z práce;

když jde opilý do práce aneb se během práce opije;

nedostaví-li se do práce bez udělené dovolené, spí-li během pracovní doby aneb lenoší-li jinak;

dopustí-li se z nedbalosti neb nepozornosti chyby, tváří-li se nemocným;

zdráhá-li se vykonati nějakou jemu nařízenou práci;

je-li příčinou neúčinného a účelu svému odporujícího upotřebení nádenníků aneb upotřebení šterků;

vede-li nepořádný život;

spolčuje-li se obchodně s podnikateli neb dodavateli šterku.

Každý přestupek trestá se buď důtkou, t. j. důkladným, od předsedy silničního výboru jemu vysloveným pokáráním s poukázáním na následky opakování se porušení povinností aneb disciplinárními tresty, které závisejí na způsobu a stupni provinění, případněm se opakování jeho a na stávajících přitěžujících nebo polehčujících okolnostech.